

Sygn. akt VII U 453/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: praktykant Katarzyna Andzo

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2016 r. w Warszawie

sprawy A. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o przeniesienie odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne na członka zarządu spółki

z udziałem (...) Sp. z o.o. w W.

na skutek odwołania A. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z dnia 31 grudnia 2014 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż A. C. (1), pesel: (...), nie ponosi odpowiedzialności za zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych spółki (...) Sp. z o.o. w W. za okres od grudnia 2008 do grudnia 2011 i nie jest zobowiązana do uiszczenia kwoty 111 344,39 (sto jedenaście tysięcy trzysta czterdzieści cztery 39/100) zł.

UZASADNIENIE

W dniu 5 marca 2015 r. **A. C. (1)** wniosła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I oddziału w W. odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 31 grudnia 2014 r. nr (...) stwierdzającej, że jako współnik w spółce (...) sp. z o.o. odpowiada za zaległe należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Odwołująca zarzuciła skarżonej decyzji m. in. błędne ustalenie, że jest osobą która odpowiada za zobowiązania wskazanej wyżej spółki i wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania ze wskazanego wyżej tytułu.

Uzasadniając swoje żądanie A. C. (1) wskazała, że co prawda została wpisana jako członek zarządu spółek (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., jednakże w obu przypadkach odbyło się to bez jej wiedzy i zgody, na podstawie jej sfalszowanych przepisów i dokumentów niezwiązanych z przedmiotowymi spółkami. Na okoliczność sfalszowania jej podpisu odwołująca zleciła przeprowadzenie opinii prywatnej przez grafologa, który potwierdził

jej podejrzania. Odwołująca wyjaśniła, że sprawa zarejestrowania jej jako członka zarządu wyszła na jaw po śmierci U. W. w lutym 2013 r. Wówczas odwołująca wszczęła inicjatywę w zakresie powiadomienia organów śledczych o potencjalnym popełnieniu przestępstw, a ponadto poinformowała o powyższych okolicznościach XII Wydział Gospodarczego KRS Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie.

W tych okolicznościach, mając na względzie, że odwołująca została zgłoszona jako członek zarządu powyższych spółek poza swoją wiedzą oraz wobec faktu, że faktycznie nigdy nie była członkiem ich zarządów, w ocenie A. C. (1) odwołanie jest zasadne.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 20 marca 2015 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.** wniósł o oddalenie odwołania na podstawie

art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że decyzja została wydana w oparciu o art. 83 ust. 1 oraz art. 31 i 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 107 § 1, art. 108 § 1 i 2 pkt 2 i 4 oraz art. 116 ustawy ordynacja podatkowa. W ocenie organu rentowego podnoszona przez odwołującą okoliczność sfalszowania dokumentów nie została potwierdzona. Pozasądowe opinie grafologów przedłożone przez odwołującą nie zostały sporządzone na żądanie sądu czy też na żądanie prokuratury, natomiast postępowanie karne na które odwołująca się powoływała zostało umorzony w listopadzie 2013 r. W tym stanie sprawy organ rentowy wniósł jak na wstępie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

U. W. i A. C. (1) w dniu 16 maja 2007 r. zostały wpisane jako członkowie zarządu spółki (...) sp. z o.o. w W. o nr KRS (...) oraz w firmie (...) sp. z o.o. U. W. przez wiele lat prowadziła księgowość na rzecz A. C. (1). Posługiwała się dokumentami A. C. (1) oraz wzorem jej podpisu, który został wykorzystany m. in. do złożenia akt rejestrowych spółki (...) sp. z o.o. w W. bez wiedzy i zgody odwołującej (wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z 30.12.2015 r. wraz z uzasadnieniem k. 193 i 198-202 a.s. sygn. VIII GC 105/15).

W dniu 20 lutym 2007 r. A. C. (1) osobiście złożyła w Kancelarii Notarialnej podpis na dokumencie dotyczącym wzorów podpisów członków zarządu spółki (...) sp. z o.o. w celu powołania jej na członka zarządu tej spółki. A. C. (1) była udziałowcem ww. spółki łącznie z U. W. na podstawie umowy zawartej tego samego dnia przed notariuszem, natomiast nie została jeszcze wtedy zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym (wzory podpisów członków zarządu spółki rep. A nr 415/2007 k. 225 a.r., wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z 30.12.2015 r. wraz z uzasadnieniem k. 193 i 198-202 a.s. sygn. VIII GC 105/15).

W dniu 3 kwietnia 2007 r. U. W., bez wiedzy A. C. (1), zawarła umowę notarialną o objęciu udziałów spółki (...). Spółka była już zarejestrowana w KRS pod numerem (...). Tego samego dnia w Kancelarii Notarialnej jako jedyny wspólnik spółki (...) U. W. dokonała zmian w składzie jej zarządu, odwołując dotychczasowego członka zarządu i powołując na tę funkcję siebie oraz A. C. (1) bez jej wiedzy. Jednocześnie U. W. zmieniła nazwę spółki (...) na (...) sp. z o.o. (protokół nadzwyczajnego zgromadzenia rep. A nr (...) k. 219-224 a.r., wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z 30.12.2015 r. wraz z uzasadnieniem k. 193 i 198-202 a.s. sygn. VIII GC 105/15).

Następnie U. W. złożyła w KRS wniosek o zmianę wpisu spółki o nr (...) między innymi poprzez wpisanie członków zarządu, do którego dołączyła dokument w postaci wzorów podpisów członków zarządu A. C. (1). Celem była zmiana nazwy spółki o nr (...) z (...) na (...) sp. z o.o. w taki sposób, aby U. W. mogła wykorzystać dokument, który był w jej posiadaniu, a który zawierał wzór podpisu A. C. (1) jako członka zarządu spółki (...). Powyższy wpis dokonano w dniu 16 maja 2007 r. (akta rejestrowe – koperta k. 110 a.s., wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z 30.12.2015 r. wraz

z uzasadnieniem k. 193 i 198-202 a.s. sygn. VIII GC 105/15).

W sierpniu 2007 r. U. W. próbowała zarejestrować spółkę (...) sp. z o.o., jednakże Sąd Rejestrowy zwrócił jej wniosek, gdyż spółka

pod tą firmą była już zarejestrowana dla spółki o poprzedniej nazwie (...).

Z tej przyczyny U. W. zmieniła nazwę spółki o nr (...) na (...) sp. z o.o. i zarejestrowała skutecznie spółkę (...) sp. z o.o., której nadano nr KRS (...) (wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy

w Warszawie z 30.12.2015 r. wraz z uzasadnieniem k. 193 i 198-202 a.s. sygn. VIII GC 105/15).

U. W. zmarła w dniu 22 lutego 2013 r. Dopiero po jej śmierci odwołująca dowiedziała się, że jej nazwisko widnieje pośród członków zarządu spółki o nr KRS (...) (wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z 30.12.2015 r. wraz

z uzasadnieniem k. 193 i 198-202 a.s. sygn. VIII GC 105/15).

Odwołująca dowiedziawszy się o powyższej okoliczności w dniu 18 kwietnia 2013 r. złożyła do Centralnego Biura Śledczego w W. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Postępowanie przygotowawcze było prowadzone przez Prokuraturę Rejonową dla Warszawy-Mokotowa pod sygn. 2 Ds. 1282/13/IV, które na mocy postanowienia z dnia 27 listopada 2013 r. zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy czynu (zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wyrok Sądu Rejonowego

dla m. st. Warszawy w Warszawie z 30.12.2015 r. wraz z uzasadnieniem k. 193 i 198-202 a.s. sygn. VIII GC105/15).

A. C. (1) zleciła dwóm różnym grafologom wykonanie opinii grafologicznych celem sprawdzenia autentyczności podpisów złożonych na dokumentach załączonych do akt rejestrowych spółki (...) sp. z o.o. Zarówno w opinii z 28 października 2014 r. sporządzonym przez grafolog A. C. (2), jak i w opinii z 6 stycznia 2015 r. sporządzonym przez D. J. reprezentującego biuro ekspertyz kryminalistycznych (...) z siedzibą w W. wskazano na prawdopodobieństwo braku autentyczności badanych podpisów oraz

ich potencjalne nakreślenie przez inną osobę (opinie prywatne grafologów: z 28.10.2014 r.

k. 13-18 a.s., z 06.01.2015 r. k. 49-60 a.s.).

Pismem z dnia 15 września 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. zawiadomił A. C. (1) o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie ustalenia osób odpowiedzialnych za zobowiązania (...) sp. z o.o. oraz przeniesienia odpowiedzialności za zadłużenie na osoby trzecie – członków zarządu na podstawie art. 116 ustawy ordynacja podatkowa (zawiadomienie o wszczęciu postępowania k. 14 a.r.).

Decyzją z dnia 31 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. stwierdził, że A. C. (1) jako członek zarządu spółki (...) sp. z o.o. odpowiada za zaległości z tytułu nieopłaconych składek w łącznej wysokości 111.344,39 zł, na którą składają się kwoty nieopłaconych składek na:

- ubezpieczenia społeczne – za okres od grudnia 2008 r. do grudnia 2011 r. w łącznej kwocie 81.024,77 zł,
- ubezpieczenia zdrowotne – za okres od grudnia 2008 r. do grudnia 2011 r. w łącznej kwocie 22.853,11 zł,
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia 2008 r. do grudnia 2011 r. w łącznej kwocie 7.466,51 zł

(skarżona decyzja ZUS z 31.12.2014 r. k. 81 a.r.).

Powyższa decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych została na mocy postanowienia z dnia 24 lutego 2015 r. sprostowana – błędne określenie spółki jako „(...)

(...) sp. z o.o.” zastąpiono określeniem prawidłowym, tj. (...)

(...) sp. z o.o.” (postanowienie o sprostowaniu z 24.02.2015 r. k. 44 a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w całości na podstawie dowodów

z dokumentów załączonych do akt sprawy, w skład których wchodziły akta organu rentowego, akta sprawy sygn. VIII GC105/15 prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie oraz dokumenty prywatne przedłożone przez odwołującą. Sąd ocenił zebrane w toku postępowania dowody jako wiarygodne, gdyż ich autentyczność ani walor dowodowy nie budziły wątpliwości a ponadto nie były kwestionowane przez strony sporu, w szczególności organ rentowy.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 28 lipca 2016 r. Sąd ujawnił akta sprawy sygn. VIII GC 105/15 prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VIII Wydział Gospodarczy i dopuścił dowód z dokumentu urzędowego w postaci wyroku wymienionego wyżej Sądu z dnia 30 grudnia 2015 r. oraz uzasadnienia tego orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. C. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W. z dnia 31 grudnia 2014 r. nr (...) było zasadne i podlegało uwzględnieniu, co prowadziło do zmiany skarżonej decyzji.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył odpowiedzialności osób trzecich – członków zarządu – za zobowiązania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia 2008 r. do grudnia 2011 r. w łącznej wysokości 111.344,39 zł. Na mocy skarżonej decyzji organ rentowy stwierdził, że A. C. (1), jako osoba widniejąca w Krajowym Rejestrze Sądowym jako członek zarządu ww. spółki ponosi odpowiedzialność za niezrealizowane wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zobowiązania tej spółki z powyższego tytułu. W opozycji do powyższego stanowiska stanęła odwołująca, podnosząc, że bez jej wiedzy i zgody inna osoba wykorzystując wzór jej podpisu wykorzystwała jej podpisy i złożyła stosowne wnioski do sądu rejestrowego w celu zarejestrowania spółki, a następnie wpisała ją jako członka zarządu do Krajowego Rejestru Spółek. Mając na względzie powyższe Sąd uznał, iż istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy odwołująca faktycznie w powyższym okresie pełniła funkcje członka zarządu spółki (...) i czy w związku z tym można obciążyć ją odpowiedzialnością z tytułu nieopłaconych składek.

Przy rozpatrywaniu zasad przenoszenia na osoby trzecie odpowiedzialności z tytułu zaległych składek w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 963 ze zm.), zgodnie z którego treścią do należności z tytułu składek na Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego, Fundusz pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm. – dalej jako o.p.), między innymi przepisy art. 107 § 1, art. 108 § 1 i 6 oraz art. 116 tejże ustawy. Z kolei stosownie do art. 32 ustawy systemowej do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

I tak, zgodnie z treścią art. 107 § 1 o.p., w przypadkach i w zakresie przewidzianym w rozdziale o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich, za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie. Przy czym, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych oraz koszty postępowania egzekucyjnego. Natomiast zgodnie z art. 116 § 1 pkt 1 i 2 o.p. za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w

organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978) albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

W ocenie organu rentowego wyrażonej w uzasadnieniu skarżonej decyzji poczynione przez Zakład ustalenia prowadziły do przyjęcia, że w spornym okresie powstania zaległości składkowych możliwe było podjęcie działań naprawczych w spółce bądź złożenie wniosku

o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie, czego nie uczyniono. Ponadto czynności egzekucyjne prowadzone przez Dyrektora I Oddziału ZUS nie przyniosły oczekiwanych rezultatów a z ustaleń wynikało, że spółka nie posiada żadnych nieruchomości z których egzekucja byłaby skuteczna i doprowadziłaby do zaspokojenia wierzyciela. W tych okolicznościach organ rentowy uznał, że A. C. (1) winna ponosić odpowiedzialność za zobowiązania spółki jako osoba, która zgodnie z odpisem z Krajowego Rejestru Sądowego figurowała w tym czasie jako członek zarządu spółki (...).

Sąd miał na względzie, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych posiada ograniczone możliwości w zakresie dochodzenia wszystkich okoliczności stanu faktycznego, bowiem postępowanie prowadzone przez Zakład jest ograniczone licznymi obostrzeniami przewidzianymi w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy wszczynając i prowadząc postępowanie wyjaśniające w przedmiocie ustalenia odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania spółki (...) wobec systemu ubezpieczeń społecznych wykorzystał dostępne mu możliwości dowodowe, skupiające się przede wszystkim na dokumentach i oświadczeniach przedstawionych przez odwołującą w toku tego postępowania. Podkreślić należy, że drugi z zainteresowanych członków zarządu ww. spółki – U. W. – zmarła w listopadzie 2013 r., nie było więc możliwe przeprowadzenie dowodów z jej przesłuchania czy też z analizy porównawczej pisma odręcznego przeprowadzonej przez biegłego grafologa na okoliczności podnoszone przez odwołującą.

W efekcie w ocenie Sądu w postępowaniu administracyjnym nie było więc możliwe ustalenie takiego stanu faktycznego, jaki został ustalony w toku niniejszego postępowania.

Przede wszystkim mając na względzie istotę sporu należy przytoczyć również stosowne przepisy ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz. U.

z 2016 r. nr 687). Zgodnie z art. 17 ustawy o KRS domniemywa się, że dane wpisane

do Rejestru są prawdziwe. Domniemanie przyjęte w powyższym przepisie jest domniemaniem prawnym wzruszalnym i polega na przyjęciu fikcji prawnej zgodności wpisanych do rejestru danych ze stanem rzeczywistym. Na podstawie tego przepisu ustawodawca przyjmuje, że co do zasady wszystkie dane ujęte w rejestrze są zgodne

z prawdziwym stanem rzeczy. Cechę prawdziwości na gruncie komentowanego przepisu należy utożsamiać tylko ze zgodnością stanu ujawnionego w rejestrze z obiektywną rzeczywistością. Ustanowione w tym przepisie domniemanie uważa się za domniemanie prawne w rozumieniu art. 234 k.p.c., zatem wiąże sąd w postępowaniu cywilnym, z tym, że może ono być obalone (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 2012 r. II CSK 328/11). Stąd też wynika logiczny wniosek, że wpis oraz wykreślenie członka zarządu z rejestru przedsiębiorców ma charakter deklaratoryjny, a nie konstytutywny, a więc potwierdza jedynie istniejący stan faktyczny (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 25 maja 2006 r. III APz 16/2006 r.).

Zaznaczyć należy, że w niniejszej sprawie to po stronie odwołującej ciążył obowiązek udowodnienia okoliczności podnoszonych w odwołaniu, w szczególności obalenia domniemania wynikającego z art. 17 ustawy o KRS. Zgodnie

bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Przeniesienie tej reguły na grunt niniejszej sprawy skutkuje przyjęciem, że jeśli strona odwołująca się od decyzji organu rentowego, w której organ na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał ustaleń dla niej niekorzystnych, zaprzecza twierdzeniom wyrażonym przez ten organ w skarżonej decyzji, to powinna w postępowaniu przed sądem odwoławczym nie tylko podważyć trafność poczynionych w ten sposób ustaleń, lecz także wskazać okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym.

Powyższa sytuacja w ocenie Sądu miała miejsce w niniejszej sprawie a zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy dawał wystarczające podstawy do podzielenia stanowiska odwołującej, w efekcie czego Sąd stwierdził, że A. C. (1) nigdy nie była członkiem zarządu spółki (...). Ustalenie tej okoliczności było możliwe przede wszystkim na skutek dopuszczenia na wniosek strony odwołującej dowodu z dokumentu urzędowego w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie VIII Wydziału Gospodarczego z dnia 30 grudnia 2015 r. wraz z uzasadnieniem tego orzeczenia. Z rozstrzygnięcia tego sądu gospodarczego w sposób jednoznaczny wynikało, że odwołująca nie jest odpowiedzialna za długi powstałe na skutek działań spółki (...) w postaci kosztów wynajmu lokalu, które zostały zaciągnięte przez byłego, drugiego członka zarządu tej spółki U. W.. Sąd ten wskazał, że zarejestrowanie spółki w KRS oraz wpisanie jako jej członka zarządu odwołującej zostało dokonane za pomocą sfalszowanych dokumentów, sporządzonych przy użyciu przez U. W. podrobionych podpisów A. C. (1). Sąd Rejonowy wskazał dokumenty na podstawie których ustalił powyższe okoliczności i na tej podstawie powództwo oddalił. Okoliczności te znajdują niejako potwierdzenie w przedłożonych przez stronę odwołującą prywatnych opiniach grafologicznych wyrażających prawdopodobieństwo sfalszowania podpisów A. C. (1) na dokumentach rejestrowych oraz ich sporządzenia przez inną osobę, niż odwołująca. Co prawda opinie te stanowiły dokumenty prywatne w myśl art. 245 k.p.c., nie zmienia to jednak faktu, iż ich treść nie była kwestionowana przez organ rentowy.

W ocenie Sąd Okręgowy istniały podstawy do uznania, że prezentowane wyżej rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego dopuszczone jako dowód z dokumentu urzędowego w myśl art. 244 k.p.c. w niniejszej sprawie stanowi według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego dowód równorzędny w stosunku do innych dowodów przeprowadzonych w sprawie. Istota mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia sądu wynikająca z art. 365 § 1 k.p.c. wyraża się bowiem między innymi w tym, że także inne sądy, inne organy państwowe, a w przypadkach przewidzianych w ustawie także inne osoby muszą brać pod uwagę fakt istnienia prawomocnego orzeczenia sądu oraz jego treść. Co do zasady nie jest również wyłączona możliwość zaliczenia w poczet materiału dowodowego w postępowaniu cywilnym dowodów zgromadzonych w innym postępowaniu, przy czym nie może to być jednak dokonane w sposób całościowy, gdyż narusza to zasadę bezpośredniości wynikającą z art. 235 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 1 grudnia 2010 r. I CSK 91/10). Powyższe oznaczało konieczność przeprowadzenia przez Sąd własnej analizy stanu faktycznego, co też zostało dokonane w oparciu o przedłożone w toku postępowania dokumenty, w szczególności wskazane wyżej rozstrzygnięcie. Tymczasem Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zgłosił w toku niniejszego postępowania żadnego wniosku dowodowego na potwierdzenie swojego stanowiska i nie kwestionował wagi oraz doniosłości dowodu z dokumentu urzędowego w postaci wskazanego wyżej rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Z tych też względów Sąd w kontekście dowodów sprawie oraz braku zastrzeżeń co do ich walorów ze strony organu rentowego uznał, że organ rentowy nie zaprzeczył okolicznościom wynikającym z tych dokumentów, między innymi wynikającym z nich okolicznościom faktycznym. Co za tym idzie, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że możliwe jest przyjęcie wykazany w sposób dostateczny okoliczności, że A. C. (1) nigdy nie tworzyła z U. W. spółki (...), co więcej, nie była również faktycznie członkiem zarządu tej spółki, w związku z czym nie może ponosić odpowiedzialności na zasadach przepisów ustawy ordynacji podatkowej za należności powstałe w wyniku działania tego podmiotu.

Wobec powyższych okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił skarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż odwołująca A. C. (1) nie ponosi odpowiedzialności za zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych spółki (...)

(...) sp. z o.o. w W. za okres od grudnia 2008 r. do grudnia 2011 r.

i w związku z tym nie jest zobowiązana do uiszczenia kwoty 111.344,39 zł, o czym orzeczono w sentencji wyroku.

Zarządzenie: (...)

(...)